

ᾧν ἐκφράζονται αἱ πρώτισται τῆς τάξεως διαιρέσεις. Τὰ διάφορα ταῦτα ὀνόματα πηγάζοντα ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ρίζης γίνονται οἱ γονεῖς ἄλλων ὀνομάτων ἔτι πλεόν τροποποιημένων· διὰ δὲ τῆς βοηθείας τῶν συστηματικῶν ἐκείνων τροπῶν τῶν κατόπιν ἐγειρομένων, διὰ τῆς μορφώσεως παραγωγικῶν καὶ συνθέτων ὄρων ἐκφραζόντων ἔτι μικροτέρας διακρίσεις καὶ ποιότητας, ἀναπτύσσεται τέλος γενεὰ λέξεων τοσοῦτον ἑτερογενῶν τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν ἔννοιαν, ὥστε ὁ μὴ μεμνημένος διστάζει νὰ πιστεύσῃ ἂν ποτε ἔσχον τὴν αὐτὴν ἀρχήν. Ἐν τούτοις ἐξ ἄλλων ριζῶν ἐξελίσσονται ὅλον ἐν ἄλλαι τοιαῦται φυλαὶ, μέχρῃς οὐ συνίσταται γλῶσσα ἀπὸ ἐξήκοντα περίπου χιλιάδας ἀνομοίων λέξεων ἐμφαινουσῶν ἄλλα τόσα ἀνόμοια ἀντικείμενα, ποιότητας, πράξεις κλ.

Ἄλλος τις τρόπος, δι' οὗ ἢ ἐν γένει γλῶσσα δεικνύει πρόοδον ἀπὸ τοῦ ὁμογενοῦς εἰς τὸ ἑτερογενές, εἶναι ὁ πολλαπλασιασμός τῶν γλωσσῶν. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ὅλαι αἱ γλῶσσαι ἀνεφύησαν ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ρίζης, ἢ ἐὰν, ὡς φιλολόγοι τινὲς εἰκάζουσιν, ὅτι παρήχθησαν ἐκ δύο ἢ πλειοτέρων, εἶναι φανερόν ὅτι ἐπειδὴ πλείστα φυλαὶ γλωσσῶν, τοιαῦται ὡς ἡ Ἰνδο-Εὐρωπαϊκὴ, (ἄλλως ἢ τῶν Ἀρύων γλῶσσα τῶν Σημιτικῶν ἔθνων), μίαν ἔσχον τὴν ἀρχὴν, διεκρίθησαν ὕστερον διὰ μιᾶς προόδου διηνεκοῦς διαστάσεως. Ἡ αὐτὴ διασπορὰ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἢ προξένησα τὸν χωρισμὸν τοῦ γένους ταυτοχρόνως ἐπέφερε καὶ τὸν χωρισμὸν τῆς γλώσσης ἐνός ἐκάστου, τῆς ἀληθείας ταύτης διαδεικνυομένης ἐν ἐκάσῳ ἔθνει ἐκ τῶν ἰδιοτροπιῶν τῶν ἐγχωρίων διαλέκτων. Τοιοῦτοτρόπως ἢ πρόοδος τῆς γλώσσης συμμορφού-